

TALÁLT VERSEK

Kovács András Ferenc

(1959 – 2023)

(A FÜST NEM IS FÜST...)

A füst nem is füst – változó, mint világok omló lelkei.
Ábrándok, versek, könyvek álma – puszta, cifra füst.
Betűk borgesi füstje a rózsaláng labirintusában.
Citátumok füstje vak, elfeketült feledésben.
Csak gáz, korom, vízgőz a füst, de mennybe szállhat?
Druida kötömbök füstje – vonagló, dór dárda a szélben.
Dzsungelfüst dermedt tornyai roskadt mosoly zöld oromzatán.
Egyetlen füst sem azonos ennen ellobbant tüzével.
Énekek éneke, füstök füstje – de kicsoda az, aki?
Füstje a semmibe tűnt szerelemnek a tél szemetükre.
Germán kemencék füstje, gombafüst – Trója, halotti máglyák.
Gyűlöletek gyártási füstje: Moszul, Aleppó, Palmyra.
Hontalan füstök, füstölgő hazákban füst a szabadság.
Irgalmak füstje föl hazug égre, ha törhet...
Így hal a füsttel ember és isten – hány az igazság?
Jó vagy rossz füstjel elvezérel élni beszéd vélt jelenét?
Kegyelmeikkel acsarkodó füst párzó magánya – névtelen név.

ZEN-MESTER ÉS A TANÍTVÁNYAI

Egy búcsúverset
Kértek tőle még... Csak egy
(szinte hibátlan)
kört festett az ecsettel,
s mihelyt letette, meghalt.
Fénylett a telt üresség.